

2. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06 липня 2005 р. № 2747-IV: із зм. і доп. станом на 10.10.2024 р. Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35-36. № 37. Ст. 446.

3. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України від 28 червня 1996 року. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.

4. Справа «Науменко проти України» (Naumenko v. Ukraine): Рішення Європейського суду з прав людини від 09.11.2004. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_353#Text (дата звернення: 16.10.2024 р.).

5. Справа «Брумареску проти Румунії» (Brumarescu v. Romania): Рішення Європейського суду з прав людини від 28.10.1999 р. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/SO2355> (дата звернення: 16.10.2024 р.).

6. Рішення Конституційного Суду України від 14.12.2004 р. № 15-рп/2000 у справі про порядок виконання рішень Конституційного Суду України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v015p710-00> (дата звернення: 16.10.2024).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-463-7-47>

МЕДІАЦІЯ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ

Привалова Валерія Валеріївна

*студентка кафедри фундаментальних і галузевих юридичних наук
Кременчуцького національного університету
імені Михайла Остроградського
м. Кременчук, Полтавська область, Україна*

Медіація є сучасним і ефективним інструментом вирішення спорів, що базується на добровільній участі сторін та спрямований на досягнення взаємоприйнятної рішення за допомогою нейтрального посередника – медіатора. В адміністративному процесі медіація відіграє важливу роль як судовому розгляду, дозволяючи сторонам уникнути тривалих процедур, зменшити витрати та досягти компромісу. Це особливо актуально для спорів між органами державної влади та громадянами або юридичними особами, де питання стосуються суспільно значущих інтересів [1].

Однією з ключових особливостей медіації є її добровільність. Жодна зі сторін не може бути змушена до участі у процесі, а також до прийняття рішення, яке їй не вигідне. Це створює атмосферу довіри та сприяє

конструктивному діалогу. Важливою є також нейтральність медіатора, який не представляє інтереси жодної зі сторін, а виконує роль посередника, допомагаючи сторонам знайти спільне рішення.

Конфіденційність є ще однією важливою рисою медіації. Усі обговорення, що відбуваються під час процесу, є закритими для сторонніх осіб і не можуть бути використані в судовому процесі, якщо медіація не приведе до вирішення спору. Це особливо важливо в адміністративних спорах, де може йтися про репутацію сторін чи стратегічні рішення органів влади [2].

Медіація в адміністративному процесі також характеризується гнучкістю. На відміну від судового рішення, яке є обов'язковим і часто формалізованим, сторони в медіації мають змогу самостійно визначати умови угоди, які найкраще відповідають їхнім потребам. Це дозволяє врахувати специфіку кожного конкретного спору, що сприяє досягненню більш стійкого результату.

Переваги медіації в адміністративному процесі є очевидними. По-перше, це зменшення навантаження на суди, які часто перевантажені розглядом численних справ. По-друге, це швидкість вирішення спорів, оскільки медіація зазвичай триває значно менше часу, ніж судовий розгляд. По-третє, медіація сприяє збереженню або навіть покращенню відносин між сторонами, оскільки процес спрямований на співпрацю, а не на протистояння. Нарешті, медіація дозволяє знайти індивідуальне рішення, яке враховує інтереси обох сторін, чого часто не можна досягти в судовому процесі [3].

Практичне застосування медіації в адміністративному процесі охоплює широкий спектр питань. Наприклад, медіація може бути використана для вирішення спорів щодо земельних питань, таких як відведення земельних ділянок або порушення правил землекористування. Вона також ефективна у податкових спорах, зокрема при оскарженні штрафних санкцій чи податкових зобов'язань. Ще однією сферою є спори у сфері надання адміністративних послуг, наприклад, у випадках відмови у видачі дозволів, ліцензій чи інших документів [4].

В Україні основи медіації регулюються Законом України «Про медіацію» (2021 р.), який визначає загальні принципи, порядок проведення медіації та вимоги до медіаторів. Щодо адміністративного процесу, медіація може бути застосована як досудовий або позасудовий спосіб врегулювання спорів. Це дозволяє сторонам уникнути додаткових судових витрат і знайти рішення, яке задовольняє всіх учасників процесу.

Таким чином, медіація в адміністративному процесі є прогресивним інструментом в українській судовій системі [5] для вирішення спорів, що забезпечує швидке, економічно вигідне та гнучке врегулювання

конфліктів. Вона сприяє зниженню рівня конфліктності у відносинах між громадянами та органами влади, зменшує навантаження на судову систему та сприяє розвитку культури мирного врегулювання спорів у суспільстві.

Література:

1. Закон України «Про mediaцію» від 16.11.2021. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1875-20#Text>
2. Вища школа адвокатури НААУ «Конфіденційність mediaції». <https://www.hsa.org.ua/blog/konfidenциnist-mediaциyi>
3. Аналітичні матеріали Львівської політехніки про перспективи mediaції в адміністративному судочинстві. <https://lpnu.ua/sites/default/files/2024/pages/27385/materiali-konferencii-molodikh-vchenikh23zhovtnya2023.pdf>
4. Матеріали Ужгородського національного університету щодо правового регулювання mediaції. <http://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/300011>
5. Верховний суд. <https://supreme.court.gov.ua/supreme/pres-centr/news/1633027/>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-463-7-48>

МЕТА, ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Сахацький Павло Ігорович

*студент II року навчання першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
спеціальність 262 «Правоохоронна діяльність»
Військово-юридичного інституту
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна*

Постановка проблеми. Правове забезпечення діяльності Національної гвардії України є актуальною проблемою. Національна гвардія є важливою складовою сектору безпеки і оборони держави, що забезпечує громадський порядок, охороняє державні об'єкти, бере участь у боротьбі з тероризмом. Ефективне функціонування Національної гвардії залежить від чіткої правової регламентації її діяльності. Дослідження правових основ функціонування Національної гвардії